

בה"י
שנה ד'
גליון
קצ"ה

גליון המאיר

פרשת
ראה
תשפ"ה

פנינים יקרים, רעיונות מכריקים, סיפורים נפלאים,
מהודך שיעורי הרב הגאון המשפיע,
פה מפיק מרגליות
רבי מאיר צוויבל שליט"א
מחבר ספרי נר המאיר

פניני המאיר

'ראה' אנכי נותן לפניכם היום ברכה
וקללה, את הברכה אשר תשמעו וגו'
(דברים יג כו-כז). ובבעל הטורים: 'את
הברכה אשר תשמעו' סופי תיבות
'תורה'.

וי"ל בהקדם מ"ש בחתם סופר (שבת שובה
ד"ח יא) לפרש הנוסח: 'ברוך הוא אלוהינו
שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן
לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו',
על פי מה שכתב הרמב"ם (הלכות שבת פ"ב
ה"ג) גבי פיקוח נפש שדוחה שבת: 'ואסור
להתממה בחילול שבת לחולה שיש בו
סכנה, שנאמר (ויקרא יח ה) 'אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם', ולא שימות בהם,
הא למדת שאין משפטי התורה נקמה
בעולם, אלא רחמים וחסד ושלום בעולם,
ואלו האפיקורסים שאומרים שזה חילול
שבת ואסור עליהן הכתוב אומר (יחזקאל
כ כה) 'אם אני נתתי להם חוקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בהם', עכ"ל.

והענין, כי הקב"ה ברא העולם לכבודו, וזה
כל פרי כוונתו שיעמיד עם אחד בעולם
ויכירו שמו הגדול וידעוהו ויהללו אותו,
ואם יתבטל זה הרי כל כוונת בריאת שמים
וארץ על מגן, ומשום הכי פיקוח נפש
דוחה כל התורה, כדי שלא יתבטל האיש
הזה מעבוד את ה' ואל יתחללו שבתות
הרבה, והחילול הזה הוא בעצמו שמירתו,
אמנם הרשעים אומרים שהקב"ה
נתן התורה לנקמה, כי מה אכפת לו
מעבודתו ומה משגיח עלינו, רק כמלך
שיש לו חיות ועופות ומשחק בהם לרצונו,
ברצותו ממיתם וברצותו מחיה אותם ומי
יאמר לו מה יעשה, על כן חושבים זה
לחילול תורה, כי מה אכפת לו להקב"ה
בפיקוח נפש. וזהו שאנו מברכים 'ברוך
הוא אלוהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים' האומרים שבראנו לנקמה
ולא לכבודו, ועל ידי זה שאנו מודים
שבראנו לכבודו אם כן אנו אומרים שנתן
לנו תורת אמת ואע"פ כן 'חיי עולם נטע
בתוכינו', היינו חיי עולם הזה, דכתיב 'חיי
בהם', וכדברי הרמב"ם הנ"ל. עכ"ל.

והנה אנו מברכים על התורה לאחריו
'אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע
בתוכינו', וזהו שרמז בבעל הטורים: 'את

מאמר המאיר

הצדיק משפיע מעולם העליון ברכות וישועות לאלו הדבקים בו

הפלאה זו איני יודע מה הוא

בפרשתן (דברים יא טו-טז): 'ראה אנכי נותן לפניכם
היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו אל
מצוות ה' אלוהיכם וגו'.

ויבאר בהקדם מה דאיתא במדרש (עין אי"ר א,
שבת קלח) על הפסוק (דברים כח טז) 'והפלה ה' את
מכותיך': 'הפלאה זו אינו יודע מה הוא, כשהוא
אומר (ישעיה כט יד) 'לכן, הנני יוסיף להפליא את
העם הזה הפלא ופלא, ואבדה חכמת חכמיו,
ובינת נבוניו תסתתר' הוי אומר זו מיתת
צדיקים' ע"כ.

פסק ה'הפלאה' דדבר חי מפליט ומבליע

ויש לפרש על פי מה שכתב החתם סופר
בתשובה (יו"ד סי' צד) וז"ל: 'עובדא ידענא
בפראנקפורט דמיין, פרח תרגולת לתוך קלחת

חובת העשיר לשמור על ה'יוד' שבו

מעשה בעשיר אחד שנסע ממרחקים לרבינו הק' מהר"י ט"ב מסאטמאר זי"ע, לחזות בזיו פני
קדשו, והדרך אשר נסע בה היתה קשה ברוחניות ובגשמיות, והעשיר לא השכיל לשמור על עיניו
כדבעי, וזו את עיניו במראות אשר לא טובים, אמנם הוא הרגיש בעצמו שחטא ואמר לעצמו: 'הן אני
נוסע עכשיו לרבינו הקדוש אשר עיניו צופיות למרחוק והוא רואה את כל מעשי הגלויות והנסתרות,
ואיך אעזי פני להכנס אליו כך כאשר נכשלתי בדרך במראות אסורות', כה חשב העשיר לעצמו אך
ליבית לפומיה לא גליא. ויהי בהכנסו אל הקודש פנימה פנה רבינו אל הגבאי ואמר לו: 'ראה נא!
חיבת 'עשיר', כאשר מוציאים ממנה את היו"ד, מה נשאר ממנה, נשאר ר' ש' ע' רח"ל, סתם ולא
פירש, הגבאי תמה מאוד ולא ידע למה יכונו דברי רבינו, אך העשיר ידע גם ידע והבין היטב מה
מתכוין רבינו לרמוז לו, ואכן קיבל על עצמו להיטיב דרכיו ולשמור על עצמו מכאן ולהבא, לכל
יאבד את ה'יוד' שבו.

ונראה לרמז זה בפסוקי פרשתן (דברים טו ח-ט): 'פתוח תפתח את יד'ך לו וגו' ולא ירע לבבך בתתך
לו, דהיינו שתפתח ותשמור את היו"ד של 'עשיר' ע"י שמירת עינים, ואזי ולא ירע לבבך להיות ח"ו
בבחינת רע.

מאמר המאיר

פניי המאיר

הברכה אשר תשמעו סופי תיבות תורה, כלומר, הברכה אשר תשמעו בסוף אחר קריאת התורה, דשם אנו מעידים שנתן לנו תורת אמת באופן שחיי עולם נטע בתוכינו, שם תראה שהתורה הוא רק ברכה ולא באופן שנמות בהם, וכדברי החתם סופר.

*

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (דברים יב כו).

וי"ל בהקדם לפרש הפסוק בפרשת וישלח (בראשית לב ד): 'וישלח יעקב מלאכים לפניו וגו', ויש לדקדק, דלכאורה תיבת 'לפניו' מיותרת, גם יובא בזה מה דאיתא במדרש (מוכא בדבר יואל פרשת ויצא) 'כל זמן שהיה יעקב בבית לבן לא שמר אלא שבת', והוא תמוה, ובפרט שרש"י מפרש 'עם לבן גרתי, ותר"ג מצות שמרתי'.

ויתבאר על פי מה שכתב בספר ארץ צבי, ותו"ד, שהתנא רבי אליעזר לא היה סובל מי שפגם בבריתו, ומה שאמר בפרק רבי אליעזר דמילה שמכשירי מילה דוחין את השבת היינו רק למי שלא יפגום בזה לעולם, דלדידיה ראוי שידחו המכשירים את השבת יען כי היסוד לשמירת הברית הוא על ידי מצות מילה, מה שאין כן מי שלא ישמור את עצמו תמיד ח"ו, שאז אף הוא מודה שאין מילתו חשובה כל כך שמכשירין שלה ידחו את השבת, ולכן לא פסקו הלכתא כוותיה כי רוב העולם אינם במדרגה זו להיות מנוטרי הברית. עיי"ש.

והנה, יעקב אבינו לא פגם מעולם, כמו שאמר (בראשית מט ג) 'כחי וראשית אונ', ולדידיה מכשירי מילה דוחין את השבת, וזהו כוונת המדרש, 'כל זמן שהיה יעקב בבית לבן לא שמר אלא שבת', 'שמר' מלשון המתנה והכנה, כמו (בראשית לו יא) 'אבי שמר את הדבר', ואמר, שכל זמן שהיה יעקב בבית לבן ונולדו לו שם כל בניו, והוצרך למולם, 'לא שמר', כלומר, לא הכין המכשירים מערב שבת, 'אלא שבת', שעשה הכל בשבת, כי היה מנוטרי הברית באמת והעביר כח זה לבניו. ודבר זה שלא ביד המלאכים 'לפניו' אל עשו, כלומר, שהודיעו שלא פגם מעולם ולא הוצרך להכין מכשירי המילה שלפניו קודם השבת, וממילא אינו מתיירא ממנו.

ובזה יש לפרש הפסוק בפרשת, דהנה היום' רומז על שבת קודש (עין אה"ח דברים ד לט אופן י), ואמר 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה', ראשי התיבות של 'נותן לפניכם היום' בגימטריא 'מילה', רמז בזה שלפניכם' של מצוות מילה, דהיינו מכשירי המילה, עשייתם היום' דהיינו בשבת, הם ברכה וקללה, ברכה למי שהוא נוטר הברית וקללה למי שהוא להיפך ח"ו, וזהו שממשיך הכתוב ומפרש 'את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה', דהיינו למי שהוא שומע למצוות ה' ואינו חוטא מעולם לו הוא ברכה. והבן.

והנה, בכדי שיוכל האדם לזכות לדבר זה, שישפיע עליו הצדיק מעולם העליון השפעות טובות וישועות כפי צרכו, צריך הוא להיות מקושר ודבוק אליו גם לאחר פטירתו, דאם לא כן הרי חסר לו החיבור והצינור לקבל השפע, ומשפיע יש כאן אבל מקבל אין כאן, וכמשל הכלי הרחוק מן המעיין שאם לא יסמיכו אל הצינור המקלח לא יוכל לקבל המים. ויש לרמז דבר זה בלישנא הנ"ל 'שבק חיים לכל חי', לכל חי' בגימטריא צ"ח, ומצוה צ"ח מתר"ג מצוות הוא הדלקת המנורה, דדווקא כאשר הוא דולק ומתלהב אחר הצדיק ודבוק בו כמו בחיים חיותו יוכל הצדיק לשבוק לו שפע רב וכל טוב.

ובזה יתבאר מה דמצינו בכתובות (ק) גבי רבינו הקדוש שציוה קודם פטירתו 'נר' יהא דלוק במקומו שולחן יהא ערוך במקומו, ואמר בגמרא 'מאי טעמא, כל בי שמשי הוה אחי לביתיה', והיינו דרבינו הקדוש היה בא בכל ליל שבת לעולם הזה ומביא עמו השפעות טובות וברכות וישועות לדרי עלמא, ולכן צוה שיהא נר דלוק במקומו, דהיינו שיהיו מתלהבים אחריו ודבקים בו כמו בחיים חיותו, בכדי שיהא שולחן ערוך במקומו ויוכלו לקבל ממנו את ההשפעות טובות שמביא עמו גם לאחר פטירתו.

להודיע לכם כי הגאון המורה הזה היה א"ז הגאון רשכבה"ג הפלאה זצ"ל, והיתה השאלה הראשונה שהובאה לפניו בבואו לק"ק פפד"מ'.

הצדיק שנקרא 'חי' גם לאחר פטירתו מפליט שפע ברכות לדבקים בו

והנה, כתב הרה"ק בעל התניא זצ"ל באגרת הקודש (ס' כו) שמה שאומרים בצדיק שנפטר 'שבק חיים לכל חי', הכוונה ששבק חיות והשפעות טובות לכל חי שהיה מקושר אליו בזה העולם, ולפי מדת התקשרותו כן גודל ההשפעה. והדברים תואמים עם פסק ה'הפלאה' שדבר חי פולט ומבליע, דהיינו שהצדיק שנקרא 'חי' במיתתו, גם אז הוא פולט השפעות טובות למקושריו.

ולפי האמור יש לפרש דברי המדרש בדרך צחות, שהאומר ש'אבדה חכמת חכמיו', דהיינו שלאחר מיתת צדיקים אבדה חכמתם וכבר אינה קיימת יותר בעולם, הרי הוא מוכיח ש'הפלאה' זו אינה יודע מה היא, שאינו יודע את פסקו של ה'הפלאה' שפסק שהיה פולט ומבליע, והצדיק הנקרא חי משפיע חכמה ובינה וכל מיני השפעות טובות גם לאחר הסתלקותו.

מי יעמוד ראשון בתחיית המתים?

בשבוע זה מפטירין את ההפטרה השלישית משבע דנחמא, והנביא מתנבא על הגאולה העתידה (ישעיה נד יב) 'ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח', ואיתא עלה בגמרא (ב"ב עה) במהות הכדכד, 'אמר ר' שמואל בר נחמני, פליגי תרי מלאכי ברקיעא גבריאל ומיקאל, ואמרי לה תרי אמוראי במערבא, ומאן אינון יהודה וחזקיה בני רבי חייא, חד אמר שוהם וחד אמר ישפה, אמר להו הקב"ה להי כדן וכדין'. וכל המאמר מתחילתו ועד סופו אומר דרשני.

ונראה לבאר הענין בדרך רמז, דהנה 'אני מאמין' בגימטריא ר"ב, וישנם י"ג עיקרי אמונה, וי"ג פעמים 'אני מאמין' עולה בגימטריא 2626, דבכתבתו הוא שני פעמים כ"ו דהיינו שני פעמים שם הוי"ה, ויש לומר דבא לרמז שמי שמאמין ב"י"ג עיקרי האמונה זוכה שהקב"ה מרחם עליו ב"י"ג מידות של רחמים המתחילים במידות ה' ה'.

והנה איתא במדרשים (הובא בספה"ק ויואל משה מאמר א' סימן ג) שתחיית המתים לא תהיה בבת אחת, אלא תחילה יקומו האבות הקדושים ומשה ואהרן ושאר מנהיגי ישראל שהנהיגו את ישראל והסירו את שעבוד המלכיות מעל צווארינו, ורק אחר כך יקומו כל ישראל. אכן בתשובות הרדב"ז (ח"ד סימן תרכ"ז, הובא דבריו בחת"ס בליקוטין על התורה) איתא באופן אחר, ותו"ד שמיד כשיבוא משיח צדקינו יהיה תחיית המתים לצדיקים שסבלו יסורים מאומות העולם על קידוש שמו יתברך, כדי שיזכו לראות וליהנות בשלוותן של ישראל. עיי"ש.

ובזה אפשר לבאר הגמרא הנ"ל, דהנה לאותן שיקיצו בתחייה הראשונה סמוך לגאולה יהיה להם רק י"ב עיקרי אמונה, כי בתחיית המתים לא יצטרכו להאמין, שהרי ראו זאת במו עיניהם, וי"ב פעמים 'אני מאמין' עולים כמנין 2424, כמנין 'כדכד', וזהו שאמרו בגמרא פליגי בה תרי מלאכי ברקיע או תרי אמוראי מי יהיה בגדר זה, דהיינו מי יזכה לקום בתחייה הראשונה שתהיה סמוך לגאולה השלימה, 'חד אמר שהם', דהיינו הצדיקים והרועים הנאמנים שהסירו שעבוד מלכיות מעלינו (עין חתם סופר מגילה כא: שקא על יוסף שהיה לו חן והסיר שעבוד מישראל), וחד אמר 'ישפה', נוטריקון 'שמע ישראל פה', פירוש, דסבירא ליה שדווקא הצדיקים שקראו שמע ישראל וקדשו שם שמים בגופם הם אלו שיזכו לעמוד בראשונה. ועל זה אמר הקב"ה 'ליהוי כדן וכדין', דהיינו שלמעשה יהיה כשני הדעות ושניהם גם יחד יזכו לעמוד בתחיית המתים בתחילה.

מאמר השבת

ה' יתברך מחשב את ישראל כקטנים וכגדולים

'פדה' ה' את יעקב אל תירא עבדי יעקב, צוה ישועות יעקב אל תירא עבדי יעקב'

איתא במדרש (מובא בספרה"ק ארץ החיים - תהלים כח), דלעתיד לבוא יבוא השטן לקטרג על ישראל שחטאו, ויאמר הקב"ה 'כי קטן יעקב ודל', דהיינו שכמו קטנים הם, ואין חטאם נחשב כלל, אולם כאשר יבא הקב"ה ליתן להם שכן, וירצה השטן לטעון שקטנים הם, ואין מעשה קטן כלום, יאמר עליהם הקב"ה 'בני בכורי ישראל', וכל מצוה שלהם חשובה עד מאד. עיי"ש.

והנה כתב בשארית ישראל, הטעם שהוציא הקב"ה את ישראל ממצרים קודם הזמן שנגזר עליהם, משום צער בעלי חיים, דאיסור צער בעלי חיים דחה את הגזירה של 'ועבדם ועינו אותם ארבע מאות שנה'. אמנם, עיין תשובות חוות יאיר (סימן קצא) שכתב דגבי אדם לא שייך איסור צער בעלי חיים כיון שיש לו שכל לקבל, עיי"ש. ואם כן לכאורה ליכא למימר דהקדימו גאולתם משום צער בעלי חיים. אכן לפי המדרש הנ"ל יש ליישב היטב, דמידי הא טעמא שאין צער בעלי חיים אצל בני אדם, משום שיש להם שכל לקבל, אם כן יש לחלק ולומר דזהו דווקא אצל אנשים גדולים וחכמים, אבל לגבי בני ישראל שקראם הקב"ה 'קטנים', שפיר שייך איסור צער בעלי חיים כיון דאין להם שכל וביניהם לקבל על עצמם, וממילא אתי שפיר מה שכתב השארית יעקב דלהכי הקדימו ויצאו קודם שנגמר הזמן.

ובזה יש לפרש: 'פדה' ה' את יעקב, דהיינו שגאלם ממצרים והזדרז להוציאם קודם שנגזר ארבע מאות השנים משום איסור צער בעלי חיים דאורייתא, בטענת כי קטן יעקב ודל דהיינו שהם קטנים ואין להם שכל לקבל. אמנם לפי זה יש לחוש שלעתיד לבוא לא יקבלו שכר על מצוותיהם כמצווה ועושה, כיון שהם כקטנים ואין מעשיהם חשובים, לפיכך אמר 'צוה ישועות יעקב', שאף על פי שלגבי עוונותיהם נחשבים הם כקטנים, מכל מקום יקבלו שכר גדולים, ולכן 'אל תירא עבדי יעקב'.

מאמר המאיר

'אנכי נותן לפניכם היום ברכה' שתוכלו לקבל ממני גם לאחר פטירתי

ובזה יש לפרש הפסוק בפרשתו: 'ראה אנכי נותן לפניכם היום וגו', דהנה משה רבינו עומד כאן קודם פטירתו ונותן עצה לבני ישראל, ואומר להם 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה', פירוש, שאם תרצו לראות אותי גם לאחר הסתלקותי מהאי עלמא כמו שאנכי עומד לפניכם היום ולזכות לברכה וישועה כמו שאני משפיע לכם היום, אזי העצה היא: 'אשר תשמעו אל מצוות

סייעתא דשמיא למורה להורות כהלכה

העיר פראג היה נודע מאז ומעולם כעיר מלאה חכמים וסופרים, ולמדנים וחריפים היו מצויים בה לרוב בכל בתי המדרשות אשר בעיר. כאשר נתמנה הגאון בעל נודע ביהודה זצ"ל לרבה של העיר התאגדו כמה למדנים לנסותו האם אכן גדול כחו בתורה ובהוראה ואם הוא ראוי באמת להיות רבה של פראג. הם המציאו שאלה קשה ומסובכת שהיו לה צדדים הרבה לכאן ולכאן וכאשר הגיע הנודע ביהודה הציגו לפניו את ה'שאלה' וביקשו ממנו לפסוק להם הלכה כדת מה לעשות. הנודע ביהודה ראה מיד שהגידו קשה מאוד, הוא ישב וחישב את כל הצדדים לכאן ולכאן ולבסוף פסק מה שפסק. אולם הלמדנים כבר היו מוכנים לפסק זה ומיד הרעימו עליו בקולם והקיפוהו חבילי קושיות עד שהוכרח הנודע ביהודה להודות שטעה והצדק עמם. ואז פנה אל הלומדים ואמר להם: 'הודו לי על האמת, האם השאלה היתה באמת או שהמצאתם אותה מדעתכם כדי לנסותי?', 'אכן' השיבו הלמדנים בפליאה, 'באמת בדינו את השאלה מליבנו, אך תמיה לנו, מי גילה לו רז זה, וכיצד ידע זאת מר?!'. השיב הנודע ביהודה וגילה: 'פוסק ומורה הוראה לשם שמים יש לו סייעתא דשמיא להורות דין אמת לאמיתה, ומשמים משגיחים עליו שלא יצא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, אף אני מעולם לא אירע שטעיתי בפסק הוראה, לפיכך כאשר ראיתי ששגיתי בתשובה שהשבתי על שאלתכם הבנתי שלא היתה השאלה למעשה'. ואפשר לרמז זה בדברי המשנה באבות (פ"ה מ"ו) על שבעה סימנים שיש בחכם ואחד מהם הוא 'שואל כענין ומשיב כהלכה', פירוש, שאם השואל שואל כענין, בדבר הנצרך לו הלכה למעשה, אז יש למורה הוראה סייעתא דשמיא להשיב כהלכה.

ובאת אל המקום אשר יבחר

לכבוד יומא דהילולא של רביה"ק מהר"י ט"ב מסאטמאר זי"ע (כ"ו אב) אמרתי לספר מעשה אחד מה שעניי ראו ולא זר: הורי הגה"ח ר' אשר זעליג צוויבל שליט"א ואמי מורתי תליט"א הקימו את ביתם בארץ ישראל וגרו כמה שנים בירושלים עיר הקודש עד שנת תשכ"ח, אז עברנו לגור באמריקא בעיר וויליאמסבורג ושם דרנו כמה שנים, באותם ימים לא היה המצב שפיר כל כך בויליאמסבורג, והשחורים גנבו והזיקו והשרו פחד על התושבים היהודים עד שאמי החליטה לשוב לארץ ישראל, ואכן הורי ביררו וקנו ועשו את כל ההכנות הנדרשים ולבסוף כאשר כבר היה הכל מוכן הלכנו לרבינו על מנת לקחת מפיו ברכת פרידה. כאשר נכנסנו פנה דודי הר"ר מאיר דייטש הי"ו, אחי אמי, שהיה המשב"ק בימים ההם, אל רבינו ואמר: 'הנה אחותי אינה רוצה לגור כאן והם חוזרים לארץ ישראל לדירה שהיתה להם מקודם, נענה רבינו ואמר להורי בזה הלשון: 'עט'ס ועט'ס נאך צוריק קומען'... כאשר יצאו משם תמיהה אמי באזני אבי: 'מודע אמר רבינו שעוד נחזור לאמריקא, הלא בפירוש אמרנו שאנו חפצים להשתקע בארץ ישראל בקביעות?!'.

אולם למעשה התגלגלו הדברים כך שאחר זמן שחזרו הורי לארץ ישראל בנה רבינו את הקריה הנאמנה 'קרית יואל', וביני לבני היתה בארץ ישראל 'מלחמת יום הכיפורים' ובעקבות המאורעות חזרו הורי לאמריקא ועברו לגור בקרית יואל. וכאשר נכנסנו לתת שלום לרבינו שמח מאוד ואמר לדודי הנ"ל המשב"ק שהוא שמח מאוד והוא מודה לו על שסייע להביא משפחה זו לכאן. וכך התקיימו דברי רבינו במלואם. ע"כ המעשה.

ויש לרמז זה בפרשתו (דברים יב כז): 'ובאת אל המקום אשר יבחר', 'בחר' ראשי תיבות שמו של רבינו הק', 'רבינו יואל בן חנה', לרמז שבמקום אשר יאמר שם תבוא.

מעשה פלא אצל הציון של רביה"ק מסאטמאר

סיפר לי ידידי הי"ו אב"י בעיר וויליאמסבורג מעשה פלא מה שאירע עמו זה עתה, וכך היה מעשה: ידידי זה מוצא את פרנסתו ממכירת כמה חפצים מסוימים ע"י חבורת 'עמעזאן', עם השנים התרחב עוד ועוד ועכשיו יש לו כבר עשר חפצים שונים שהוא מוכר שם וב"ה הוא מצליח מאוד ופרנסתו מצויה לו ביד רחבה.

והנה, לפני תקופה קבעו הנהלת 'עמעזאן' חוק חדש שכל אחד שמוכר דברים על ידם, צריך שיהיה לו 'בארקאוד' נפרד ותהא רשומה אצל הממשלה ובלי זה לא יוכל למכור שם. והנה ידידי זה ניסה לסדר לעצמו את ה'בארקאוד' כנדרש אך גילה שהדבר כרוך בעמל ויגיעה, ואורך מספר חדשים לפחות, ומה גם שמביני דבר אמרו לו שאין חשש כלל ש'עמעזאן' ידקדקו עמו בדבר זה, היות והוא מוגדר כסוחר גדול מזמן רב והם לא ירצו להפסידו, מ"מ התחיל להתקשר עם המבינים בדבר כדי לתקן הדבר, ובין כך הניח את הענין כמות שהוא.

והנה כידוע ישנם שלשה ימים בימי הקיץ שבהם עושים על 'עמעזאן' הנחות גדולות והכל רצים אז לקנות ולרכוש כל מה שצריכים, ובאותם ימים עושים את עיקר הרווח של כל השנה כולה. והנה ביום הראשון הלך הכל למישרין, המוני קונים ביקרו באתר שלו, והוא הרוויח הון רב, אולם לעת ערב הבחין פתאום שהאתר שלו סגור, בדיקה קצרה העלתה שאת אשר יגור בא לו, כנראה שהם הבחינו שחסר לו ה'בארקאוד', ולא התחשבו בגודל מסחרו ובבת אחת סגרו את האתר, והנה יש לו שלשה ספינות מלאות סחורה שהגיע זה עתה מעבר לים, ומעתה אין הוא יכול למכור אפילו חפץ אחד, זאת בימים הכי רווחיים בשנה!! עולמו חשך בעדו, הוא ניסה להתקשר עם הנהלת החברה אך מהר מאוד גילה שהדבר בלתי אפשרי, בעת כזאת שהכל הולך דרך הקאמפיוטער וכמעט אין אפשרות לדבר עם בן אנוש.

הוא התחיל להתקשר למומחים ועורכי דין, אך כל מי שמע את הפרטים אמר לו בבירור שהדבר עתיד להמשך זמן רב מאוד וגם יעלה הרבה כסף עד שיסתדר הענין, כולי האי ואולי, ועורך דין אחד הגדיל לעשות ויעץ לו שיחפש לעצמו פרנסה אחרת יען כי קשה לו להאמין שהענין יהיה מסודר.

ידידי הלז נשבר מאוד וכמה ימים התהלך מיואש בלא כל פתח של תקווה. ובינתיים שמע מאיש אחר שאירע לו מעשה דומה, ולכן פנה אליו להתייעץ עמו, אמר לו: הן גם לי אירע כעין זה, שגם אני מוכר דבר מסוים אצל 'עמעזאן', ואירע שלא שמרתי כל כך על הכללים שם, וביום בהיר הלכו הללו וסגרו את האתר שלי, התקשרתי עם עורכי דינים שונים לסדר את הדבר וכולם דרשו סכומים אדירים בשכרם כשהם מבטיחים שהדבר יקח זמן רב. ובינתיים נשארתי בלא מקור פרנסה.

ביום מן הימים החלטתי שאת השתדלות הגשמי כבר סיימתי והגיע הזמן לעשות השתדלות רוחני, קמתי ונסעתי לקרית יואל אל ציון קדשו של רביה"ק זי"ע, אמרתי תהלים והתפללתי בדמעות שלישי, ולבסוף קיבלתי על עצמי למשך ארבעים יום שלא לשיח בדברים בטלים מרגע כניסתי לבית המדרש ועד סיום התפילה, על אף שהיה קשה לי הדבר, אך קבלתי זאת על עצמי בקבלה גמורה, והתפללתי שבזכות זה איוושע. והנה למחרת היום, בלא כל הודעה מוקדמת, פתחו לי את האתר בחזרה בלי שאעשה שום פעולה בנידון וראיתי עין בעין את ישועת ה'. כה סיפר החבר לידידי הסוחר.

ידידי קפץ על המציאה ומיהר לנסוע גם הוא לציונו של רבינו הקדוש, הוא שפך את נפשו בתפילות ותחנונים והזכיר את עצמו בפתקא, ושם קבל גם הוא על עצמו שלא לדבר כלל בשעת התפילה אפילו בין גברא לגברא. והנה לא עברו כמה שעות והנס שלא כדרך הטבע קרא! האתר נפתח למרבית הפלא באין אומר ודברים, בלי שיסדר את ה'בארקאוד' והכל על מקומו יבא בשלום. ע"כ המעשה.

ויש לרמזו בלשון הפסוק 'ולציון יאמר איש ואיש יולד בה' (תהלים פו ה) שיש להיוושע אצל הציון הקדוש של הצדיק, בברכת 'ותן לכל איש ואיש די פרנסתו'.

הוצאת הגליון נתנדב
לעילוי נשמת מרן רביה"ק
רבן של כל בני הגולה
מרן יואל בן חנני' יו"ט
ליפא זצ"ל
מסאטמאר

יומא דהילולא קדישא
כ"ו אב

הונצח ע"י ידידנו הרבני הנכבד
והמפואר מו"ה
יואל ברי"ח מאשקאוויטש הי"ו
זכותו הגדול של בעל ההילולא
יגן בעדו להתברך בכל
מילי דמיטב כל הימים.

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' משה חיים
ב"ר אשר זעליג ז"ל

הונצח ע"י חתנו ידידנו
הרבני הנכבד והמפואר,

הרה"ח ר' דוד שטיינבערג הי"ו